

STS de 29 de juny de 2006, recurs 5380/2004

Jubilació forçosa pactada en conveni col·lectiu i determinació de la normativa aplicable (*accés al text de la sentència*)

La demandant, personal laboral al servei de la Junta d'Andalusia, va ser cessada del seu treball per resolució de 5 de desembre de 2003 a causa de jubilació forçosa. En el Conveni Col·lectiu del Personal Laboral de la Junta d'Andalusia –publicat al novembre de 2002– hi havia una clàusula expressa de jubilació forçosa als 65 anys. La treballadora considera que ha estat objecte d'un acomiadament. El Jutjat i el TSJ d'Andalusia desestimen la seva reclamació.

El Tribunal Suprem assenyala que el problema es concreta a determinar si en tràmit d'unificació de doctrina i en relació amb un procés judicial iniciat l'any 2002, és possible aplicar la Llei 14/2005, de 1 de juliol (que té com a finalitat, precisament, reviuire les clàusules de jubilació forçosa declarades nul·les per les SSTS de 9 de març de 2004).

I en aquest sentit conclou que, seguint la doctrina recollida en les sentències del TS de 10 i 13 d'octubre de 2005, **la normativa aplicable ha de ser l'existent en el moment que es va generar la situació de "litispendència", atès que aplicar la norma nova suposaria tant com modificar l'objecte del procés, creant la consegüent indefensió entre les parts**, contrària al dret a la tutela judicial efectiva que garanteix l'article 24 de la Constitució. Sense que, per altra banda, sigui possible pensar que el legislador ha volgut anar més enllà en la seva retroactivitat del que el dret constitucional permet.

Això suposa que **la reclamació ha de resoldre's de conformitat amb la legislació vigent l'any 2002**, i en conseqüència, la decisió de jubilació acordada per l'Administració demandada tenint en compte allò previst en un conveni col·lectiu subscrit i publicat amb posterioritat a la data de derogació de l'anterior disposició addicional 10ª de l'Estatut dels Treballadors (que fins al març de 2001 havia habilitat als convenis per a incloure pactes de jubilació forçosa), ha de declarar-se contrària a dret, per no tenir la necessària base legal, constituint un acomiadament improcedent.

No procedeix la declaració de nul·litat ja que l'acomiadament no pot ser qualificat com a discriminatori.